

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.I.], 1579

VD16 V 541

De Clerico Percvssore. Titulus XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

1012 ANALYS. IURIS PONTIFICII
DE CLERICO PERCUSSORE.

Titulus XXV.

Continuatio.

Clericis venationes interdictas, ob id traditum est, ne ipsi contentionibus vel rixis, ex quibus percussionses, vel etiam quandoque mortis pericula proveniunt, subjiciantur, impliciturque.

Quotuplex percusso? Et quid utraque?

Duplex, spiritualis & corporalis. Spiritualis est sermo inutilis; quo doctor sive percussor fecit conscientiam infirmorum, de qua habetur, c. sanè percussor, 45. dist. &c. si rectot, 44. dist. Percusso corporalis dicitur, cùm flagris vel verberibus afficitur is, qui percussori non est subiectus, vel subest quidem, sed crudeliter cæditur, &c. præterea, ext. eod.

An Prælato liceat verberibus corrigere clericos?

Episcopus clericos delinquentes causa correctionis leuiter, non crudeliter, nec ex odio, nec per se, sed per alium clericum, non laicum, verberando punire potest, c. cùm beatus, distinct. 4..c. ante omnia, distinct. 39. & c. circumcelliones, 23. q. s. c. 1. 24. q. s. quod de illis clericis accipiendum est, qui in minoribus Ordinibus sunt constituti: nam clerici in sacris constituti & senio confessi, vel etiam alij, quorum existimatio collectis flagris lædi posset, huic correctioni non sunt subiecti. Non enim asperis, sed blandis verbis, quidam ad fidem & obedientiam sunt prouocandi: nec Episcopum percussorem, iracundum, & perturbati sensus esse oportet: sed in corrigoendo patientem, iuxta illud: Argue, obsera, increpa in omni patientia, & doctrina, &c. quid autem sequitur, &c. qui syncera, dist 45.

Qua poena coeretur clericus Percusso?

Si quis eum, quem non licet, sèpius, vel eum, quem licet, aliter, quam concessum sit, percusserit, quamvis mors secuta

secuta non fuerit, & monitus se non correxerit, deponitur, c. si quis, ext. eod. Quod si non tæpius, vel monitione facta spes sit correctionis, ad tempus saltem suspenditur, c. præterea, ext. eod. &, c. neminem, 45. dist. Quod si in conflitu vim illatam propulsare compulsus fuerit, nulla poena imposita ad ordines promouetur, & promotus muneri suo præesse permittitur. Nam & naturali ratione vim vi repellere licet, c. præsentium, &, c. continetia, ext. eod. &, l. vt vim, ff. de iust. & iur.

DE MALEDICIS.

Titulus XXVI.

Continuatio,

Gravia flagra Deo inferunt, qui Deum cum sanctis blasphemia afficiunt: vel in fidem Christianam quid iniuriosè dicunt, instar impiorum turbæ Iudeorum, qui Christum verberibus confectum, crucemq; sublatum impijissimè interfecerunt.

Quid Maledictio?

Maledictio est, cùm malum aliquod de præsenti, vel de præterito dicitur, Bart. in l. item apud labrone, §. ait prætor, nu. 4. ff. de iniurijs. Et hæc Blasphemia etiam dicitur.

Quid Blasphemia?

Blasphemia est, cùm de Deo aliquid negamus, quod ei conuenit: aut aliquid Deo tribuimus, quod ei minime conuenit. c. non sunt, 11. q. 3. Didacus in c. quamuis, part. 1. & 7. num. 8. de pact. in 6. Et ideo is, qui derogat diuinæ maiestati, eius potestati aut bonitati detrahens, blasphemus est, & quidem propriè.

Estne differentia inter Blasphemiam & Maledictionem?

Quò ad Deum inter hæc nulla constituenda est differentia: cùm omnis maledictio, quò ad Deū sit blasphemia,

Sff 3 mia,